

ΔΗΜΟΣΙΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΣΤΟ ΙΚΑ)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟ 24-04-2014 ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΑΚΕ

Αγγίζει τα όρια της συκοφαντικής επίθεσης η κατηγορία της ΔΑΚΕ ότι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ ξεχωρίζουν τους συναδέλφους με κριτήριο αν ψηφίζουν ΚΚΕ. Αλήθεια, ας μας υποδείξουν οι λασπολόγοι της ΔΑΚΕ, πότε οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ρώτησαν τους εργαζόμενους που απολύονται, υποφέρουν και στενάζουν από την αντιλαϊκή πολιτική τι ψήφισαν ή ψηφίζουν; **Πάει πάρα πολύ** οι εκπρόσωποι μιας παράταξης, που έχει διαπρέψει διαχρονικά στη ρουσφετολογική διαχείριση εκδουλεύσεων, να κουνάνε το δάχτυλο στο ΠΑΜΕ που - μόνο στα τελευταία χρόνια της κρίσης - έχει «καταγράψει» εκατοντάδες εκδικητικές απολύσεις, αστυνομικές-δικαστικές διώξεις, μέχρι φασιστικές δολοφονικές επιθέσεις σε βάρος μελών και στελεχών του, εξαιτίας ακριβώς της αγωνιστικής τους στάσης και των πρωτοβουλιών αλληλεγγύης στον χεμαζόμενο λαό.

Το ΠΑΜΕ υπηρετεί τη μοναδική αυθεντική, ειλικρινή πολιτική ενότητας της εργατικής τάξης και των φτωχών εργαζομένων. **Δεν ξεχωρίζουμε τους εργαζόμενους με κριτήριο τι ψηφίζουν, ή τι ψηφίζουν έως σήμερα, αλλά με μοναδικό κριτήριο την ταξική τους θέση**, με βάση τα ενιαία ταξικά τους συμφέροντα και τις σύγχρονες εργατικές-λαϊκές ανάγκες, κόντρα στον συντεχνιασμό και τον κατακερματισμό. Με αυτήν την αφετηρία το ΠΑΜΕ αγωνίζεται ώστε η κοινωνική συμμαχία να σταθεί στα πόδια της, να κατευθύνει την πάλη της ενάντια στη μήτρα των δεινών του εργαζόμενου λαού: την εξουσία των μονοπωλίων, των κυβερνήσεων τους και των διακρατικών τους συμμαχιών (ΕΕ, ΝΑΤΟ). Το ΠΑΜΕ δεν πλασάρεται ως δήθεν ανεξάρτητο και υπερκομματικό (όπως κάνουν εσχάτως όλοι όσοι σπεύδουν να αποκηρύξουν τη νωπή συλλογική τους ιστορία, προκειμένου να γλιτώσουν το «κράξιμο» των συναδέλφων). **Το ΠΑΜΕ είναι ανεξάρτητο από την επιρροή του κεφαλαίου και του σάπιου αστικού κράτους, αλλά πλήρως εξαρτημένο από τα συμφέροντα της εργατικής τάξης.**

Προϋπόθεση όμως της ανασύνταξης του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος είναι η απαλλαγή του από τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, από τους μηχανισμούς που εγκλωβίζουν το συνδικαλιστικό κίνημα στην υποταγή της ταξικής συνεργασίας, στους σχεδιασμούς της ΕΕ και των κυβερνήσεων. Που μετατρέπει τα Συνδικάτα σε μηχανισμό συνδιαλλαγής με την εργοδοσία και τους κρατικούς μηχανισμούς και τα εμπλέκει στην εναλλαγή των αστικών κυβερνήσεων.

Αν, λοιπόν, οι εκπρόσωποι-απουσιολόγοι της ΔΑΚΕ δεν μας βλέπουν δίπλα τους, πίσω από το πανό της Ομοσπονδίας στις συγκεντρώσεις της ΑΔΕΔΥ, είναι απλώς επειδή **οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ είναι ταγμένες σε άλλο μετερίζι**: αυτό του ανυποχώρητου ταξικού αγώνα που δεν προσκυνάει τη στρατηγική του κεφαλαίου και των κολαούζων του στο συνδικαλιστικό κίνημα. Η επιλογή του ΠΑΜΕ για χωριστές συγκεντρώσεις δεν είναι απλώς μια χωροταξική ή συμβολική διαφοροποίηση. Σηματοδοτεί τη ρήξη των ταξικών δυνάμεων με τις γραφειοκρατικές κάστες που χειραγώγησαν επί δεκαετίες το συνδικαλιστικό κίνημα, που το έκαναν ουρά των κυβερνήσεων. Αντανακλά τη στρατηγική, ανειρήνευτη αντιπαράθεση των ταξικών δυνάμεων με τους μηχανισμούς εκείνους που ευθύνονται για τη διάβρωση συνειδήσεων, την εξαγορασμένη ενσωμάτωση, τον εκφυλισμό και την κατάρπωση του κινήματος.

Κάτι τελευταίο: αλήθεια, τον **Στάλιν** γιατί τον πιάνουν άραγε στο στόμα τους οι εκπρόσωποι της ΔΑΚΕ;; Τους ενοχλεί τόσο πολύ μήπως ότι ο ηγέτης του ιερού αντιφασιστικού πολέμου έμπηξε την **κόκκινη σημαία της εργατικής τάξης** στο ναζιστικό Ράιχσταγκ στέλνοντας τους Ναζί στον απόπατο της Ιστορίας;;